

การพัฒนาารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชนของเทศบาลตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

Development of the Community Welfare Model with People Participation of Tanyongmat Municipality, Range District, Narathiwat Province

สุพรรณ สุวรรณมณี¹ และสุวัลลีย์ เปี่ยมปิติ²

บทคัดย่อ

การพัฒนาารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการจัดระบบสวัสดิการชุมชน และ แนวทางการพัฒนาารูปแบบสวัสดิการชุมชน โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) จากคณะผู้บริหาร ข้าราชการ จำนวน 14 คน ประธานชุมชน คณะกรรมการกองทุนฯ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม จำนวน 15 คน

ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการจัดสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน มีการจัดสวัสดิการที่หลากหลาย ตั้งแต่เกิดจนตาย กรรมการ สมาชิก และประชาชน ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน และนโยบายการจัดสวัสดิการจากภาครัฐ ทำให้การตอบสนองและขับเคลื่อนงานสวัสดิการล่าช้า แนวทางการจัดระบบสวัสดิการ โดยการมีส่วนร่วม และเหมาะสมกับชุมชน คือ การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน, คณะกรรมการกองทุนฯ ด้านการบริหารจัดการกองทุนฯ พัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนการสนับสนุนทรัพยากรบุคคลากร วิชาการ และงบประมาณ ให้กับชุมชน ในการพัฒนาสวัสดิการชุมชน ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายจากภาครัฐ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ สามารถขับเคลื่อนงาน ในการสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิต ด้านสวัสดิการตั้งแต่เกิดจนตาย เกิดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม สร้างความร่วมมือกันระหว่างชุมชน ภาครัฐ และกองทุนฯ โดยมีเงื่อนไขของศัประกอบภายในและภายนอกชุมชนในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ที่สนับสนุนให้เกิดการกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมขององค์กรในชุมชน

คำสำคัญ: การพัฒนา รูปแบบ สวัสดิการ ชุมชน

¹ นักศึกษาลัทธิสุตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น 400002 ประเทศไทย

² รศ.ดร. อาจารย์ประจำวิทยาลัย

Abstract

Development of the community welfare model with people participation of Tanyongmat Municipality, Range District, and Narathiwat Province is a study that aims to investigate the community welfare management system and elaborate the development of the community welfare model by means of in-depth interview and focus group discussion. The study involves people in the community including 14 government officers and executives, and 15 people comprising the community leaders, the community welfare fund committees and underprivileged people.

The study results show that the community welfare model with people participation involves various welfares of people's life from birth to death. The committees and people still do not have enough knowledge and good understanding about the welfare procession and policies from government sector. This lack leads to slow response and progress of the welfare management. The welfare management model with people participation which is suitable for the community is realized by developing the potential of the community leaders, improvement of management capability of the welfare fund committees, developing the people participation and also supplying the human resources, academic and financial supports. These developments reinforce the life assurance concerning the birth-to-death welfare and also bring about the mutual helping in the community and facilitate the cooperation among communities, government sectors and the welfare fund. Also, there are a number of factors from internal and external community that condition the learning process which supports the forming of learning process of the community organizations.

Keywords: Development, Model, Welfare, Community

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550 – 2554) ได้มีการกำหนดแผนพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม มีเนื้อหาสาระที่เน้นด้านการพัฒนาคนโดยยึดกระบวนการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คำนึงถึงทรัพยากรหรือทุนทางสังคมในพื้นที่เป็นหลัก เพื่อให้ประชาชนเกิดความพอเพียงในชีวิตความเป็นอยู่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ถือได้ว่าเป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าว ภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคนและสังคม มีเป้าหมายการดำเนินงานสามขั้นความสำเร็จได้แก่ สังคมไม่ทอดทิ้งกัน สังคม

เข้มแข็ง และสังคมคุณธรรม ผ่านการขับเคลื่อนโดยหน่วยงานภาครัฐในระดับท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีหน้าที่ในการจัดตั้งกลุ่มสวัสดิการชุมชน และมีการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานผ่านสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน(พอช.) (สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. 2550:11) แต่การดำเนินงานในรูปแบบที่ผ่านมาไม่ได้เกิดขึ้นจากความต้องการและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่โดยตรง ทำให้ผลของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นไม่ตอบสนองต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้และไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ตลอดจนไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจน ปัญหาหนี้สิน หรือปัญหาอาชญากรรม

เมื่อจะกล่าวถึง พื้นที่ของเทศบาลตำบลต้นหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ผู้ศึกษาได้ค้นพบถึงสภาพปัญหาของชุมชนซึ่งมีสาเหตุต่าง ๆ ได้แก่งบประมาณไม่เพียงพอต่อการจัดสวัสดิการประชาชน ประชาชนไม่มีเวลาร่วมกิจกรรม กลุ่มหรือองค์กรต่าง ๆ ขาดการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ประชาชนมีหนี้สิน ขาดหลักประกันด้านสุขภาพ การใช้เวลาไม่เหมาะสม เกิดแหล่งอบายมุข กลุ่มหรือกองทุนต่าง ๆ ที่สมาชิกก็ไปแล้วไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรืออาจเป็นหนี้สูญ มีคนว่างงาน ในเขตพื้นที่ดังกล่าว สวัสดิการชุมชนเป็นแนวทางหนึ่งในการดำเนินงานเพื่อไปถึงซึ่งความเป็นสังคมที่พึงประสงค์ทั้งสามระดับ แต่การดำเนินงานภายใต้หน่วยงานภาครัฐเพียงส่วนเดียว ไม่สามารถก่อให้เกิดความเข้มแข็งขึ้นกับคนในสังคมที่มาจากภายใน การดำเนินการโดยหน่วยงานของภาครัฐในพื้นที่เป็นเพียงการสร้างโครงสร้างการดำเนินงานที่ถูกสั่งการ มีรูปแบบแนวทางการดำเนินงานที่ไม่เป็นรูปธรรมและไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ การนำแนวทางที่ถูกกำหนดมาปฏิบัติจริงในพื้นที่จึงไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมของประชาชนในแต่ละพื้นที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทุก ๆ ด้าน แต่หากไม่มีการสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างจริงจัง การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ก็จะไม่สามารถเยียวยาปัญหาของชุมชนได้

การขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนจะทำให้การพัฒนาออกห่างจากเป้าหมายของการเป็นสังคมที่พึงประสงค์ทั้งสามระดับมากขึ้นเรื่อย ๆ ที่ผ่านมากการจัดสวัสดิการโดยรัฐ มีนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสภาพความเป็นอยู่หรือคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อวัตถุประสงค์คือ การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนหรือบำบัดรักษา การป้องกันปัญหา และการพัฒนาศักยภาพความคิดและจิตใจ แต่การดำเนินงานโดยรัฐส่วนใหญ่ออกมาในรูปแบบของการสงเคราะห์ประชาชนเพื่อให้มีชีวิตรอดอยู่ในสังคมได้ และสามารถแก้ไขฟื้นฟูให้มีศักยภาพที่จะทำประโยชน์ให้แก่ตนเองและสังคมได้ต่อไป แต่ผลก็คือ ศักยภาพของรัฐในการช่วยเหลือประชาชนก็ยังคงทำได้จำกัด ยังมีประชาชนอีกจำนวนมากที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือ ปัญหาของคนในชุมชนไม่ได้ถูกจัดการให้หมดไปด้วยการให้

การสงเคราะห์เพียงอย่างเดียวได้ อีกทั้งการดำเนินงานในรูปแบบดังกล่าวนั้นยังไม่เพียงพอและยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนได้อย่างยั่งยืน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาวิจัย ต้องการศึกษารูปแบบการพัฒนาในรูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน ในพื้นที่ดังกล่าว ที่ประชาชนมีส่วนร่วมออกแบบ และการบริหารจัดการ และสร้างหลักประกันความมั่นคงในการดำเนินชีวิต สามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และเหตุผลที่ต้องมีการจัดสวัสดิการซึ่งมี ความจำเป็นในชีวิตมนุษย์ทุกคน ทุกชีวิตปรารถนาจะดำรงชีพอย่างมีความสุข ปลอดภัย ทั้งด้านกายและจิตใจเป็นเครื่องค้ำจุนชุมชนหรือสังคม เป็นช่องทางให้มนุษย์มีโอกาสได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นกระบวนการสร้างสังคมแห่งความรักและความสามัคคีในชุมชน ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและมีธรรมาภิบาลในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการจัดระบบสวัสดิการชุมชนตำบลต้นหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดรูปแบบระบบสวัสดิการโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนที่เหมาะสมกับชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลต้นหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

แนวคิด ทฤษฎี กรอบความคิด

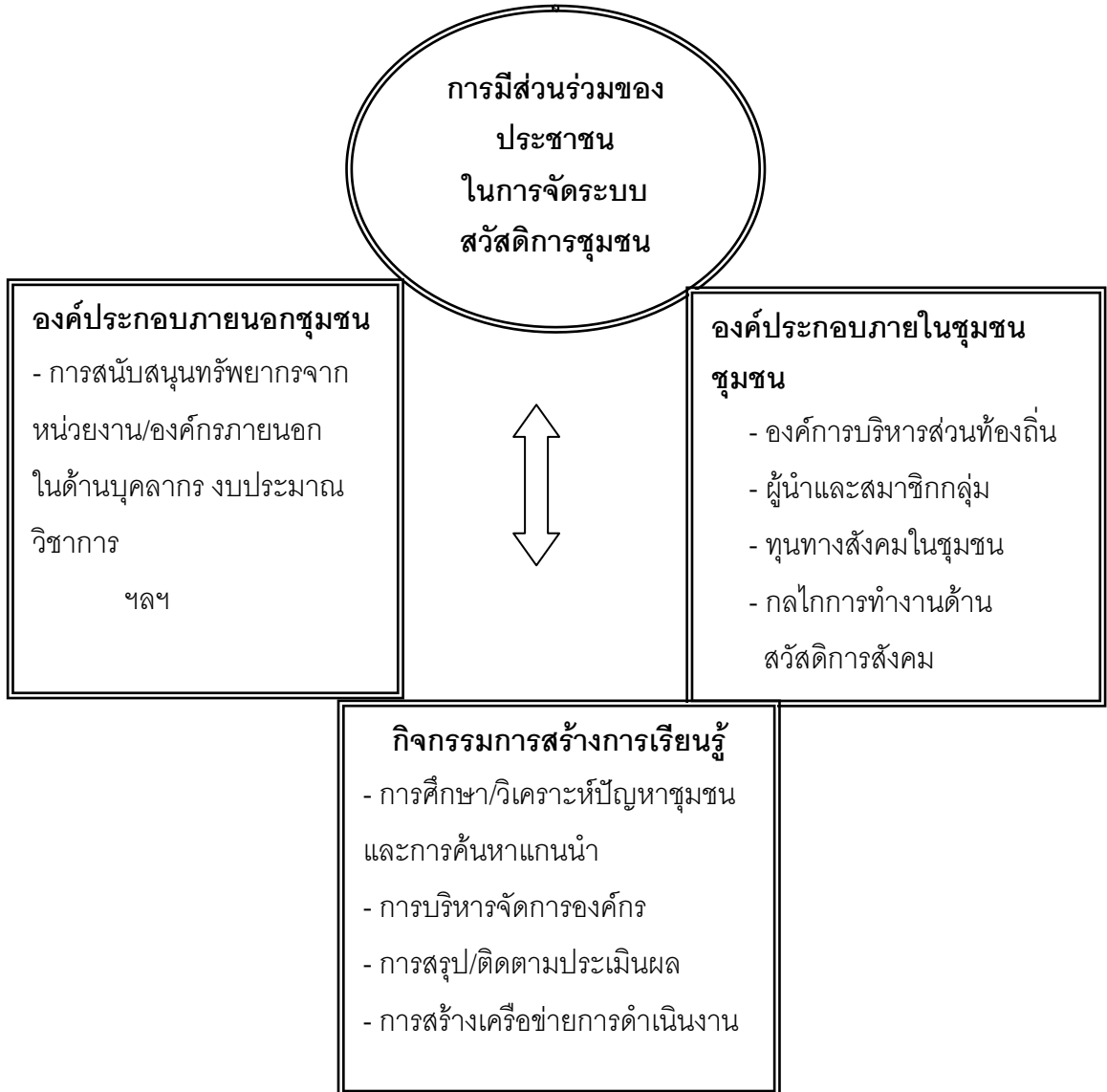
1. แนวคิดเรื่องสวัสดิการสังคม

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (2546 : 6) ระบุว่า ระบบการจัดบริการทางสังคมเกี่ยวกับการ ป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา การส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึงและมีหลักประกันความมั่นคงในชีวิต

2. แนวคิดเรื่องการมีส่วนร่วม

ชนิษฐา กาญจนรังสีนนท์ (2544 : 4) ระบุว่า การที่ประชาชนหรือชุมชนทั้งในรูปแบบบุคคล กลุ่มคน ชุมชน มูลนิธิ และองค์กรรูปแบบต่างๆ เข้าไปมีบทบาทในกระบวนการดำเนินงาน แสดงความคิดเห็น ร่วมพิจารณา กำหนดปัญหาความต้องการ การดำเนินการ ติดตามประเมินผล และรับผลประโยชน์ร่วมกัน

กรอบแนวคิด

วิธีการศึกษา

1. การเลือกพื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้คัดเลือกพื้นที่ และกลุ่มเป้าหมาย กองทุนสวัสดิการชุมชน เทศบาลตำบลต้นหมิงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส
2. ผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ คณะผู้บริหารฝ่ายนิติบัญญัติ คณะผู้บริหารฝ่ายบริหาร ข้าราชการ และพนักงาน ใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) และสังเกตการณ์ โดยประธานชุมชน คณะกรรมการกองทุนสวัสดิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยคณะผู้บริหารฝ่ายนิติบัญญัติ คณะผู้บริหารฝ่ายบริหารข้าราชการและพนักงาน และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) และสังเกตการณ์ โดยประธานชุมชน คณะกรรมการกองทุนสวัสดิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส” จะมีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ระดับคือ

4.1 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารการปฏิบัติงาน ตำราต่าง ๆ และเอกสารรายงานการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลตันหยงมัส เช่น แผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลตันหยงมัส แผนปฏิบัติการ โครงการต่าง ๆ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมถึงเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสวัสดิการ

4.2 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นการศึกษาค้นคว้าภาคสนาม ซึ่งจะเก็บข้อมูลโดยใช้แนวทางการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาวิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

4.2.1 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลตันหยงมัส ฝ่ายนิติบัญญัติ คณะผู้บริหารเทศบาลตำบลตันหยงมัสฝ่ายบริหาร ข้าราชการและพนักงานเทศบาลตำบลตันหยงมัส ผู้นำชุมชน คณะกรรมการกองทุนสวัสดิการชุมชน และผู้ด้อยโอกาส ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) และเพื่อสามารถตอบประเด็นการวิจัยได้อย่างสมบูรณ์ โดยใช้วิธีการนั่งคุยกันตัวต่อตัว การขออนุญาตบันทึกการสนทนา เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเก็บประเด็นสำคัญไม่ครบและการพูดคุยระหว่างทำงาน

4.2.2 การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยการประชุมกลุ่มย่อย (Focus group) และสังเกตการณ์ ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลตำบลตันหยงมัส ประกอบด้วย ผู้นำชุมชนจำนวน 7 ชุมชน คณะกรรมการกองทุนสวัสดิการชุมชน ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์และการจัดระบบตามประเด็นแนวการพัฒนา รูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน เทศบาลตำบลตันหยงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ตามรูปแบบงานพัฒนารูปแบบระบบสวัสดิการที่มีส่วนร่วมของประชาชน ด้านการจัดสวัสดิการ ด้านปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหา ด้านแผนงานการ

พัฒนาสวัสดิการในอนาคต และบทบาทของหน่วยงานท้องถิ่น ในการส่งเสริม ของเทศบาลตำบล
ต้นหมิงมัส

ผลการวิจัย

ผลการศึกษามี ดังนี้

1. ด้านการสนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน

1.1 คณะผู้บริหาร ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตควบคู่ไปกับการพัฒนางานด้านอื่น ๆ ไปด้วย ซึ่งในด้านการจัดสวัสดิการสังคมนอกจาก
การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่คนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยเอดส์แล้ว อบต. ยังได้ดูแลช่วยเหลือเด็ก
สตรี ผู้ด้อยโอกาส ผู้ประสบภัย ในรูปของเงิน สิ่งของ เช่น เครื่องอุปโภค – บริโภค

1.2 มีแผนงานโครงการด้านสังคมสงเคราะห์ ในการพัฒนาคน พัฒนาคุณภาพชีวิต
ของประชาชนรวมทั้งการจัดสวัสดิการสังคมมากยิ่งขึ้น

2. ด้านปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับงานสวัสดิการ

2.1 ปัญหาด้านบุคลากร ยังขาดมืออาชีพ เจ้าหน้าที่เฉพาะทาง นอกจากนี้บุคลากรที่ถุก
มอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการจัดสวัสดิการสังคมของ อบต. ยังขาดความรู้ ทักษะและประสบการณ์
ในการทำงานด้านสวัสดิการสังคม

2.2 ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ขอบเขตความรับผิดชอบกว้างขวางและมีงานมาก
ภารกิจที่ส่วนราชการต่างๆถ่ายโอนมาให้ มีหลายภารกิจ กฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนการปฏิบัติก็มีมาก
และยุ่งยากซับซ้อน ขาดคู่มือ แนวทางในการปฏิบัติงาน

3. ด้านการปฏิบัติงาน /แนวทางการพัฒนางาน

3.1 ประชาชน มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานจริง ทั้งการจัดทำจัดเก็บเอกสาร
การเงิน-บัญชี และเอกสารอื่น ๆ อย่างเป็นระบบ และสามารถตรวจสอบได้ มีการส่งเสริมให้สมาชิกมี
การออมเงิน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากกองทุนทางการเงินมีเป้าหมายพัฒนาให้
ชุมชนดีขึ้น

3.2 กลุ่มเป้าหมายยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายด้านสวัสดิการสังคม
ซึ่งส่งผลต่อการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามมา

3.3 ขาดช่องทางการสื่อสาร ระหว่างชุมชนกับหน่วยงานภาครัฐ ที่รวดเร็ว ซึ่งอาจทำให้
ปฏิบัติงานผิดพลาด

3.4 ชุมชนมีความต้องการพัฒนาศักยภาพ ผู้นำด้านต่าง ๆ ที่ชัดเจน รวมถึงการสนับสนุน เช่น ด้านบุคลากร งบประมาณ และวิชาการ ภายใต้การมีส่วนร่วมทุกระดับของคนในชุมชนในการจัดสวัสดิการของกองทุนให้แก่สมาชิก

จากการศึกษาพบว่า การให้ความสำคัญงานด้านสวัสดิการ ในการสนับสนุน งานด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน เข้าใจนโยบาย สิทธิและช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบจากภาคประชาชน รวมถึงการใช้ social media ในการเผยแพร่การปฏิบัติงาน และสร้างความใกล้ชิดกันระหว่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน จะต้องปรับปรุงมากที่สุด คือ ด้านการสื่อสาร

สรุป

ผลการศึกษารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่เข้าร่วมของประชาชน พื้นที่เทศบาลตำบลต้นหมิงมัส อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส สามารถสรุปได้ดังนี้

พบว่า ประชาชน และคณะกรรมการกองทุนฯ ผู้นำชุมชน และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย งานสวัสดิการชุมชน ทำให้ได้รับความร่วมมือในการทำงานน้อย โดยเฉพาะนโยบายทางภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับสังคม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญ ในการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน การสื่อสารทางเดียว ทำให้การขับเคลื่อนนโยบายงานด้านสวัสดิการ มีความล่าช้าไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยต้องมีการช่องทางการสื่อสารที่เพิ่มมากขึ้น การนำเทคโนโลยีมาใช้ ในการสื่อสาร ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่ง เปิดช่องทางการสื่อสารแบบสองทาง ซึ่งทำให้การรับรู้ปัญหา ได้รับการแก้ไขที่รวดเร็ว ในด้านการพัฒนารูปแบบ การบริหาร โดย การมีส่วนร่วมของประชาชน ในพื้นที่ที่มีความหลากหลาย เช่น ทุนทางการเงิน และกลุ่มฯ ต่าง ๆ มีการบริหารจัดการโดยคณะกรรมการที่มาจาก การเลือกตั้งโดยคนในชุมชนที่เป็นสมาชิก และสรุปผลการดำเนินงานทุกสิ้นปี มีการวางแผนพัฒนากองทุนฯ มีสถานที่การดำเนินงานที่ชัดเจน ตลอดจนมีศูนย์บริการข้อมูลด้านงานสวัสดิการชุมชน ไว้บริการ โดยบทบาทของ อบท. ต้องให้การสนับสนุนงานทั้งด้านบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ ด้านวิชาการ ในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้นำ ด้านต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจในบทบาทในหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสามารถนำไปใช้ในการพัฒนางานด้านอื่น ๆ และสามารถเป็นแบบอย่าง ต่อ ประชาชนในชุมชน ตลอดจนงบประมาณ ในสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ในการพัฒนาและต่อยอด ให้กิจกรรมเกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอเชิงนโยบาย ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน ของเทศบาลฯ ประชาชนและ กลุ่มเป้าหมายขาดความเข้าใจในนโยบายการจัดสวัสดิการของรัฐบาล และขาดการประชาสัมพันธ์ โครงการของกองทุนฯ อย่างทั่วถึง ผู้ศึกษาเสนอแนะ ผู้นำชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน หน่วยงานภาครัฐควรให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายของรัฐที่นำมาใช้กับประชาชนในชุมชนอย่างจริงจัง รวมทั้งเร่งรัดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการนำนโยบายมาปฏิบัติ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับประชาชนในชุมชน ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบสวัสดิการชุมชนที่มีส่วนร่วมของประชาชน ขาดการจัดประชุมชนสมาชิกอย่างสม่ำเสมอและคณะกรรมการไม่มีการจัดประชุมติดตามประเมินผลจากข้อมูลเบื้องต้นประชาชนยังขาดความร่วมมือในการดำเนินงานพอสมควร

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาและวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษา ในประเด็นที่มีความแตกต่าง เช่น การขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนทราบถึงนโยบายที่ภาครัฐมีมาถึงชุมชน รวมทั้งแนวทางในการนำนโยบายไปปฏิบัติจริงว่ามีขั้นตอนอย่างไร รวมทั้งการประเมินการนำนโยบายไปปฏิบัติทุก ๆ โครงการ ดังนั้นผู้ศึกษา เห็นว่า ประเด็นเรื่องการประชาสัมพันธ์ การประเมินการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นเป็นประเด็นที่ควรนำไปศึกษาครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ชนิษฐา กาญจนรังสีนนท์. (2544). อบต. ประสิทธิภาพการวางแผนและการบริหารโครงการของ

อบต. วารสารพัฒนาชุมชน, 2(25) 4-38,

สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน(องค์การมหาชน) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

(2550). โครงการพัฒนาสวัสดิการชาวบ้าน“การให้อย่างมีคุณค่า รับอย่างมีศักดิ์ศรี”.พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ